

hos Spiritusfabrikanterne, thi det erholdte Produkt lader sig meget vel rense ved Anvendelsen af de sædvanlige Midler.

Som en Deel af det raa og rensede Produkt tillader jeg mig at medsende tvende Prover, af hvilke den raa fuldkommen besidder Lugten af de blot kogte Jordæbler, den rensede derimod er af en særdeles reen Lugt.

De omtalte Forsøg ere udførte i Hr. Brænde-
viinsbrænder Brøndums Locale i Snaregaden, hvor
de forhaandenværende Redskaber ikke blot have givet
Resultaterne lettere, men hvad der er vigtigere, have
kunnet give dem noiagtigere. Deels herfor og deels
for den Beredvillighed, hvormed Hr. Brøndum har
assisteret mig i Alt hvad der var nødvendigt, an-
seer jeg det for min Pligt, at udtale for Selskabet;
hvormegen Tak jeg maa være ham skyldig.

ult. April 1847.

Efterretninger om Opdragelsesanstal-
ten paa Holsteinsminde, af Stephansen,
Bestyrer. 61 Sider, 8. Kbhvn 1847.

(Sælges til Fordeel for Stiftelsen, for 1 Mk.)

Endstjøndt dette lille Skrift just ikke strengt taget kan siges at henhøre under Landoeconomiens Omraade, saa vil dog enhver Landoeconom, som ikke blot skjøns-

fer Jorden og dens Afgrøde sin Opmærksomhed, men lader Alt, hvad der angaaer Befordring af Menneskeheld, navnlig ved Agerbrugets Hjælp, være sig vigtigt, vist med Fornøielse gjøres bekjendt hermed. Anmelderen tillader sig derfor her i Korthed at referere Skriftets Indhold, forviislet om, at det vil tiltale de allerfleste af Tidsskriftets Læsere med samme oplivende Virkning, som den han selv sølte ved at læse det.

Forfatteren havde allerede i længere Tid virket som Ungdommens Lærer og Læder, men der opstod Længsel hos ham efter paa denne Bane at naae et høiere Maal end det sædvanlige, idet han isærdeleshed vilde lære og lede dem, som trængte meest dertil, dem nemlig, som af hvilkensomhelst Grund, subjectiv eller objectiv, stode Fare for at fortabes deels for sig selv deels for Staten. Han søgte efter Leilighed til at kunne virke i denne Retning, og var saa heldig i den afdøde Greve Fr. Ad. von Holstein til Holsteinborg at finde en Mand, hvis Hjerte ikke slog mindre varmt for synkende Menneskers Redning, og som i sin lykkeligere Stilling formaadede at komme ham til Hjælp. Ved Grevens kraftige Understøttelse blev det ham muligt, i Foraaret 1833 at tiltræde den forønskte Bane, og paa Fiurendal at aabne en Opdragelsesanstalt for fattige forsømte Børn. Sit Institut i Aalborg, hvor mange agtede Familiers Sønner og Døttre i flere Aar havde været ham betroede til Opdragelse i Huset, forlod han nu. At kunne tildeels følge de Forbilleder, som Fellenberg i Hofwyl og Zetler i Beuggen havde fremstillet, og paa et passende Landbrug at

grundlægge en Skole, hvor fattige Børn, der stode Fare for at forvildes, kunne dannes og dueliggjøres baade for det nærværende og det tilstundende Liv, var hans Hovedsiemed; men høist vanskeligt for den mindre formuende Mand var det at begynde herpaa, og kun derved at den ædle Greve menneskekjærligen rakte ham Haanden dertil, blev det ham muligt. Saa betydelige Bidrag han fra denne milde Haand, som og fra andre Menneſtevenner, end modtog, stadfæstede sig dog her det gamle Ordsprog, at enhver Begyndelse er besværlig, og foruden de Vanskeligheder, som en Opdragelsesanstalt, anlagt i en fremmed Egn og begyndt med Elever af ganske forskjellig Alder og Bestaffenhed maatte medføre, var der ogsaa særegne Omstændigheder, der meget forøgede disse, og gjorde Forfatterens første Aar paa Fiurendal saare besværlige. „At hverken Greven,“ skriver han, „tabte Lysten til at dele alle disse Bekymringer og bære de nødvendige Bekostninger, eller mit Haab svækkedes om at fremme Sagen til de Fattiges Gavn, det har ofte trøstet mig siden, naar jeg længe efter den elskede Stifters Død har følt Institutets usikre Tilstand, og været nær ved at tabe Modet.“

Stiftelsens Virksomhed begyndte med 10 Elever, 5 Drengene og 5 Piger, hvoraf 1 var confirmeret, og de 9 vare fra 6 til 15 Aar gamle. Et af Pigebørnene maatte efter noget over et Aars Ophold udelukkes fra Opdragelsen i Institutet. Flere af Eleverne vare gode og haabefulde Børn. Stiftelsen havde allerede i Aaret 1834 vundet Belyndere. Af Hds. Rgl.

Høihed Prindsesse Caroline Amalie, vor nuværende allern. Dronning, var en Samling af Damearbejder foranstaltet, som ved Auction udbragtes til omtr. 750 Rbd.; Statsraad Otto i Slesvig gav atter 40 Species, saa Indtægterne for dette Aar langt oversteg Udgifterne. Samme Aar kom Greven i Forbindelse med Comiteen for at grundlægge en Anstalt til moralsk fordervede Personers, især den opvoksende Ungdoms Forbedring i Kjøbenhavn, og blev et virksomt Medlem af samme. Dette havde til Følge, at denne Comitee i Efteraaret 1834 sendte 12 Drengene fra Rbhvn. til Opdragelse paa Fiurendal, alle i en Alder fra 12 til 16 Aar; nogle af dem havde flere Gange været taltale for Politiforseelser. Optagelsen af disse Drengene blev ikke uden Indflydelse paa den unge Stiftelse, og Aaret 1835 var rigt paa Proveser og Erfaringer baade i Huus- og Skolelivet. Nogle af Drengene vare saa blottede for Kundskaber, at der med enkelte 15aarige Drengene maatte begyndes med Bogstaverne. De vare derhos ustyrlige, trættekjære og slemme paa mange Maader, saa at der imod Nogle maatte anvendes Strengthed. I samme Forhold, som Grevens Deeltagelse i Comiteens Virksomhed var fordeelagtig for denne i oeconomisk Henseende, i samme Forhold maatte den svække hans egen Stiftelse, der aldeles ingen Capital eiede enten til Brug for Børnene, det locale Anlæg, eller Næringsdriftens Udvidelse. Til de mange Drenges hensigtsmæssige Beskæftigelse om Vinteren behøvedes et Værksted, da Strikning eller Spinden ikke fandtes saa nyttig for deres Alder; derfor

indrettedes et Suedfer- og Huggeværksted, hvorved Børnene gaves den bedste Beseftigelse uden for Skoletiden, da den derved erhvervede Haandfærdighed til Brug af Dre, Høvl og Saug kommer til Anvendelse i næsten alle Livets Haandteringer; alle Børnene gaves derhos saa megen Underviisning i at sye og stoppe, at de nu selv kunde reparere deres Toi. Den nævnte Comitee tog i dette Aar den Bestemmelse, for egen Regning at oprette en Dpdragelsesanstalt i Flakkebjerg ved Slagelse, under Grev Holsteins Dpsigt og specielle Bestyrelse. Endnu modtoges 2 Dreng fra Comiteen, og fra Private og Fattigvæsenet 6 Elever, hvorimod 3 udgif af Institutet, saa at Børneantallet ved Aarets Slutning var 32.

Ved Grev Holsteins Død i Mai 1836 var der Grund til at befrygte, at Institutet skulde blive nedlagt, da det virkelig havde krævet et betydeligt Dsfer, hvoraf Nyttten kom det Almene til Gode, uden at yde Grevskabet nogen Fordeel. Men Enkegrevinde, som Stiftelsens Patronesse, bevirkede, at Institutet maatte beholde de Localiteter paa Hovedgaarden Fjurendal, som hidtil havde været det anvist; hun formaaede mangfoldige Mennekevenner til at give Bidrag til den forladte Stiftelse, og Hds. Kongl. Høi- heds Prindsesse Caroline Amalie foranstaltede atter en Bortlodning af Damearbeider, som indbragte en Fordeel for Institutet af 1,285 Rbd. Cancelliet gav Til- ladelse til, uden speciel Ansøgning at antage gode Haandværkere til at undervise i Haandgjerningsstolerne, og at sælge hvad der i dem kunde forfærdiges.

I Aaret 1837 vorede Børnetallet til 37, og Opdragelsens gode Frugter vare kjendelige i Børnenes Opførelse. For de 24 Drengene var det ikke altid muligt at finde passende Arbejde i Snedkerværkstedet, selv om et Par eller flere kunde beskæftiges i Stald og Lade; thi de ganske Smaa kunde intet udrette ved Træarbejderne, men vare fun til Hinder. Derfor antoges en duelig Bomuldsvæversvend, og 2, senere 3 Væve anbragtes, hvorved nogle af de ganske Smaa fik passende Arbejde. I Foraaret 1839 blev anlagt en Reberbane; en duelig Svend blev antaget dertil, og et Par af Eleverne fik Lyst til at anbringes i Lære derved.

Endelig tilbød sig den længe attraaede Leilighed til at erhverve sig en egen Grundeiendom. Gaarden Hjortholm, en Arvefæstegaard under Universitetet, 2 Miil fra Nestved og 1 Miil fra Fjurendal, blev i Sept. 1839 kjøbt til Institutet, da Enkegrevinden skændede 4,000 Rbd. dertil, og Lehnsgreven 2,000. Dens Areal er 190 Tdr. Pd., hvoraf 130 høre til Gaarden selv. Jorderne vare gode, men i en maadelig Driftstilstand. Naar de nødvendige Bygninger kunde blive opførte, maatte den ansees for saare passende til en fellenbergsk Anstalt efter den mindre Maalestof, som sal. Greven yndede. Men at skaffe det Nødvendige tilveie til alle disse Udgifter, var ingen let Opgave. Til de 4 nye Bygninger, som manglede, behøvedes alene 3,000 Rbd., og til Avlsvæsenets Istandsættelse kunde en stor Sum bruges. Enkegrevinden virkede atter for at vække ny Hjælp og Deeltagelse i videre

Kredse. Hds. Majestæt Dronningen var atter saa naadig at samle Fleres kjærlige Gaver, og ved Vortlodning af Damearbejder indkom ialt 2,538 Rbd. Institutet overtog vel uden Henstand Gaardens Drift, men den fuldstændige Flytning udsattes til næste Foraar, da ialt 66 Personer droge didhen. Enkegrevinden erhvervede Kongelig Bevilling til at den nye Eiendom maatte bære Navnet „Holsteinsminde.“

En ny Periode begyndte nu for Stiftelsen. Den efter Grevens Død dannede Direction opløstes, og i Forening med Besidderen af Grevskabet, gav Enkegrevinden som Patronesse Stiftelsen Tilværelse som selvstændig Eiendom ved en Fundats af 28de Juni 1840, som af Kongen blev confirmeret d. 28de Octbr. s. A., og hvori Hovedbestemmelserne ere følgende: „Institutets Formaal skal fremdeles være, fortrinnsviis at antage sig fattige, forladte eller forældreløse Børn af Almuestanden, og mod en muligst billig Erstatning at opdrage disse til gudfrygtige og retskafne Mennesker. Stiftelsen er indrettet til at kunne optage imellem 40 og 60 Børn. Alderen, hvori de optages, er fra 7 til 16 Aar. Godtgjørelsen for Opdragelse, Underviisning og Underholdning med Føde og Klæder har været 30 Rbd. aarlig, og 10 til 30 Rbd. ved Indtrædelsen. Denne Betaling vil ikke blive forhøiet, med mindre oekonomiske Grunde skulde gjøre det nødvendigt. Institutets Agerbrug og Værksteder skulle benyttes paa det bedste, ei alene som et Middel til Børnenes Beseftigelse og Underviisning, men tillige som et Middel til Underholdning ved det Udbytte, de kunne

give. Patronatet for Stiftelsen overtager Enkegreven i Forening med hendes ældste Søn, og det forbliver altid i den Holsteinske Familie, saa længe Nogen er villig til at overtage det. Patronatet vælger Bestyreren, og vaager over Institutets timelige og aandelige Tarv, aftaler med Bestyreren, hvad der skal foretages, og lader sig i det hele være magtpaaliggende at fremme Stiftelsens Gavn. Bestyreren paaligger det med faderlig Omhu og Kjærlighed at antage sig Børnene, og arbejde saavel for deres aandelige som legemlige Vel.“

Institutet var nu overladt til ved sin egen Virksomhed og ved veldædig, men usikker Understøttelse at begynde sin anden Periode, uden at have nogen Driftscapital eller Fond, men derimod en betydelig Gjæld. Ved Patronatets ædle Iver for at vække Deeltagelse, og ved en ny Belynder, Herredsfoged, Justitsraad Leunings Indflydelse og gode Dmtale bevirkedes, at ei alene Egnens Beboere i Bygningsaaret gjorde mangen Kjørsel og andet Arbeide, men ogsaa gaves Bidrag til et Beløb af 900 Rbd. eengang for alle, samt 280 Rbd. i 5 Aar. Men Trangen var ogsaa stor, da Institutet i Aaret 1840 havde 47 Elever at forsørge, 16 Confirmanter, opførte 2 grundmurede, teglhængte Bygninger til Locale for Børnene og 2 Bindingsværks, straatagte til Bryggerhuus ic., samt havde mangfoldige Anstæffelser til Huus- og Markvæsenet.

Ved det større Agerbrug, Institutet kom i Besiddelse af, havde det været Spørgsmaal, om Værkstederne skulde nedlægges, enten alle, eller noget af dem,

da det nu ikke længere var saa uundgaelig nødvendig til Elevernes Beseftigelse, og det ikke kunde nægtes, at hvert behøvede sin egen Driftscapital, saa at, om de end gave lidt aarligt Overskud, de dog undertiden vilde forsøge Pengesforlegenheden. Men det befandtes, at Smedkerværkstedet ikke kunde nedlægges, da Bygningen nu forestod, og selv naar denne var færdig, der dog altid behøvedes saa meget Reparations-Arbejde, Redskaber ic., at det vilde blive langt dyrere, naar alt dette skulde udføres uden for Huset. Bæveriet kunde vel hæves, men da dette Værksted om Vinteren var til saa megen Nytte, ved at kunne modtage og beseftige ei alene de Smaa men ogsaa de Halsyge, der enten formedelst Frost i Hænder eller Fødder, eller andre Svagheder, vare uskiftede til udvendigt Arbejde, saa indsaes, at hvis dette savnedes, maatte man være betænkt paa en anden Haandgjerningskole, der ligesaavel krævede et paalideligt Menneske, der kunde tage sig af de Smaa, et varmt Bærelse, hvori de kunde arbejde, og et Materiale, som Uld eller deslige, at forarbejde. Bæveriet havde ogsaa havt god Ufsætning og hidtil givet nogen Fordeel. Reberbanen haabede vi skulde ogsaa give nogen Pengesfordeel, og da dette Værksted er saa simpelt med Hensyn til Apparat og Locale, og blev forestaaet af en duelig og flittig Svend, ansaes det rigtigt at forsøge det endnu i nogle Aar, og Udfaldet har rejskærdiggjort Forventningen, thi Værkstedet har nu bestaaet i 8 Aar, under Bestyrelse af den samme Mand, og har altid svaret Regning.

I Aaret 1841 bleve Bygningerne fuldbendte, Haven sat istand, og Markerne grøftede og hegnede. Borneantallet var 41, og da Tjenestetyende-Antallet ogsaa maatte forøges til Agerbrugets Fremme, har der næsten hvert Aar paa Holsteinsminde været 60 Mennesker. Saa fordeelagtig som det større Landbrug nu er for Huusholdningen, ja saa umuligt det uden dette vilde have været for Institutet at bestaae i disse dyre Aar, saa maa det dog ikke oversees, at det forholder sig ganske anderledes med den Fordeel, Stiftelsen kan have af saadanne gode Aar, frem for en anden Landmands. Ved at dyrke Jorden det bedste muligt, ved at mergle og gjøde bedre og bedre, er Productionen vel forøget saaledes i de syv Aar, at istedetfor Rugavlen 1839 kun var = 22 Tdr. 6 Skpr. er nu indhøstet 127 $\frac{5}{8}$ Tdr. Rug, foruden anden Sæd i Forhold dertil, men da hele denne Avl, paa ganske ubetydeligt nær, fortæres paa Gaarden, have de høie Priser aldeles ingen Fordeel givet; tværtimod bleve alle Afgifterne, der beregnes efter Capitelstart, hvert Aar høiere, og Folkelønningerne stege betydeligt. Enhver kyndig Landmand veed, hvor megen Formue, der netop i disse Aar hører til, for at sætte Alt istand paa den fordeelagtigste Maade; men ofte maatte man nøies med det, man havde Evne til, istedetfor hvad der var det Bedste. Skulde Institutet under gunstige Forhold have taget sin nye Bolig i Besiddelse, turde man ikke nævne en ringere Sum end 18,000 Rbd. som nødvendig til Gaardens Kjøb, til de nye Bygninger og alt Fornødent af Besætning og

Inventarium; men denne Sum maatte, paa de skjænkede 6,000 Rbd. nær, indvindes efterhaanden, idet tillige hvert nyt Aar medførte sine nye Udgifter. Samme Aar skjænkedes af det Classenske Fideicommis 500 Rbd. til Bygningen.

Hds. Majestæt Dronningen, der med saa megen Deeltagelse havde fulgt Stiftelsen fra dens Oprindelse igjennem alle dens Stadier, var ikke uvidende om, hvor meget den endnu havde at kæmpe med, og var saa naadig i Aaret 1844 at skjænke den 2,000 Rbd., med hvilken betydelige Hjælp mange nødvendige Forbedringer bleve foretagne. Samme Aar skjænkede det Keisersenske Fond 100 Rbd. til Bæveriet, der nu var udvidet til 6 Bæve, og gav en lille aarlig Fortjeneste. Patronatet udvirkede Kongl. Tilladelse til at der med det Aaret isørveien anlagte Rugbrødsbageri, som ikke alene var beqvemt i mange Henseender for Institutet, men ogsaa for Omegnen, maatte forenes et Fiinbrødsbageri; derved erholdtes en aarlig Indtægt af 70 Rbd., som svares i Afgift af dette Privilegium, foruden 100 Rbd. for Beboelsesleilighed og Benyttelse af Bageriet. Elevernes Antal har i de senere Aar altid været 40, eller derover, naar man regner de confirmerede Lærlinge med; al Betaling ophører ved Confirmationen. Ethvert Barns Underholdning her med Føde, Klæder og Underviisning koster aarlig, i almindelige Aar, 60 Rbd.; naar deraf kun erlægges det Halve af Barnets Forsørgere, maa Institutet sølgelig tilskyde for hvert Barn 30 Rbd.; Institutet kunde enten forhøje Betalingen, eller indskrænke Børne-

antallet for at bestaae. Det første Alternativ vilde imidlertid aldeles udelukke de Børn fra Institutet, som Stifteren nærmest havde tænkt paa ved Drettelsen, da det er noksom bekjendt, at Fattigvæsenene ansee 30 Rbd. for en høi Betaling; ved at indskrænke Børneantallet vandtes forholdsvis mindre, da Udgifterne til Bestyrelse og Underviisning ic. maatte blive de samme. Patronatet valgte derfor en Middelvei og besluttede, at 20 Pladser skulde forbeholdes især de Fattigvæsenere, med hvilke Institutet staaer i Forbindelse, for den sædvanlige Betaling af 30 Rbd. i Indstud og 30 Rbd. aarlig. Ellers forhøies Betalingen til 40 Rbd. aarlig, dog at der kun gives 20 Rbd. i Indstud.

Af det Kongl. Landhuusholdningselskab stænkedes Stiftelsen 500 Rbd., der bleve udbetalte med 250 Rbd. i Aaret 1845 og 250 Rbd. i Aaret 1846. Derfor blev deels bygget en solid og meget hensigtsmæssig Lærstemaasine, der er til megen Hjælp, især derved, at nu den Sæd i rette Tid kan blive afstorfsen, som til den store Huusholdning, Maltgjøroeri ic. behøves; deels sattes derved Haverne i bedre Stand, da i Sommeren 1846 holdtes en Havesarl, medens de ellers bleve dyrkede alene af Børnene under Bestyrerens Vejledning. Til dem hører et Humleanlæg paa henved en halv Tonde Land, samt Frugt- og Kjøfkenhave paa omtrent 3 Tdr. Land. Til Hjælp ved Underviisningen blev til Mai 1846 antaget en duelig Seminarist; hvilket ei alene levner Bestyreren mere Tid til sine

egentlige Forretninger, men ogsaa tilføder en bedre Classification i Skolen og fremmer Underviisningen.

Patronatet aabnede nu atter en Subskription til Fordeel for Holsteinsminde, hvorpaa Hs. Majestæt allernaadigst tegnede sig for et aarligt Bidrag af 300 Rbd. af Høistfammes Particulaircasse. De forrige Belgjørerere vedbleve næsten alle med de eengang tegnede Gaver, og Enfegrevinden har nylig ladet udgaae en Dypfordring til Landets ædle Menneſſevenner om Hjælp til Stiftelsen, samt om Bidrag af Damentebej-der eller andre passende Gjenstande, der agtes udstil- lede og solgte d. 4de Mai 1847, da Stiftelsen saa har oplevet 14 Aar. — — Tvende Legater ere til- faldne Stiftelsen i de sidste 7 Aar, nemlig et paa 1,000 Rbd., staaende af afdøde Skindhandler Beck i Kjøbenhavn, Aar 1840, og et paa 100 Rbd. af afdøde Fr. Amalie Krægh, ligeledes i Kjøbenhavn; men af det sidste indkom kun det Halve, da det, for- medelst et ubestemt Udtryk i Testamentet, maatte deles med Comiteen for at grundlægge en Anstalt ic. i Kjøbenhavn.

Angaaende Resultatet af alle disse Bestræbelser og Opoffrelser, da har Institutet i disse 14 Aar væ- ret benyttet af 126 Elever; 81 Dreng og 45 Piger; hvoraf 27 endnu som uconfirmerede opholde sig i Stiftelsen. To ere døde der i de 14 Aar, 5 ere døde efter Udgangen derfra. 7 Elever ere udtagne af In- stitutet efter et kortere eller længere Ophold inden Confirmationen; 12 ere først indsatte efterat de vare confirmerede; da disse to sidstnævnte Slags ikke kan

regnes til Institutets egentlige Pleiebørn, formedelst den kortere Tid der havde nogen Indvirkning paa dem, bedes ogsaa disse 19 fradragne, tilligemed de 7 døde og de 27, som endnu ere der. De i Stiftelsen opdragne, underviste og confirmerede blive altsaa 73. De forskjellige Leveveie, de 46 Drengene have valgt, ere følgende: 24 ved Landvæsenet, 5 Snektere, 3 Bævere, 2 Skræddere, 2 Gartnere, 1 Skolelærer, 1 Sømand, 1 Kæbslager, 1 Skomager, 1 Slagter; 4 tjene i Kjøbstæderne, og een er givet tilbage til sit Fattigvæsen, da han formedelst legemlige Mangler ikke kunde anbringes til Noget. Alle disse Unge ernære sig ved deres Flid og Arbeide paa lovlig Maade, med Undtagelse af een, der hensidder i Straffeanstalten i Kjøbenhavn; dog savner Forfatteren Efterretninger om 3—4. De 27 Piger tjene tildeels der i Egnen, tildeels i Kjøbstæderne og nogle i Kjøbenhavn, og opføre sig vel; dog undtages 2, som ere arresterede, og om 4 have ingen paalidelig Underretning i de sidste Aar; — mange stifte ofte; men nogle ere forblevne i deres Tjeneste i flere Aar, og enkelte ere allerede indtraadte i Myndigheds-Alderen, som duelige og selvstændige Mennesker. Alle have de havt Veilighed til at øves og forberedes til deres Gjerning i Livet; men have naturligviis benyttet den paa forskjellig Maade.

„Jeg har ofte,“ skriver Forf. til Slutning, „hørt yttre af Mænd, der vare velsindede imod Stiftelsen, at Børnenes Opdragelse faldt for kostbar, idet der gif

formegget med til Institutets Vedligeholdelse, og jeg kan ikke nægte, at denne Klage faaer Skinnet af Sandhed paa sin Side, fordi Holsteinsminde er den eneste Stiftelse her i Landet, der uden at være i Besiddelse af Capitaler eller gjældfri Eiendom, maa hjælpe sig frem med velgjørende Bidrag. Dens Trang maa derfor altid være en Gjenstand for almindelig Dmtale, medens de andre Stiftelser i al Stilhed kunne have de fornødne Penge til deres aarlige Forbrug, af de dem eengang anviste Hjælpesilder; men heraf følger ikke, at vi bruge mere end de andre; tværtimod bliver vistnok et Barns Forsørgelse her saa billig, som man kan ønske det, og som det bør være. For at vise dette under Talsforhold har jeg opstillet nedenstaaende Tabel, der nøiagtigen udviser, hvor meget der er modtaget til Institutet i de 14 Aar, foruden hvad der er indkommet ved vor egen Virksomhed. Jeg har dernæst vurderet, hvad Stiftelsen for Diebliffet er i Besiddelse af, efter Gjældens Fradrag, og man vil ved Division af Børneantallet i Forbrugs-Summen see, at hvert Barn har ikke kostet mere i Penge end 42 Rbd. som Gjennemsnitspriis, hvilket er langt under hvad det i andre Stiftelser udenfor Danmark beregnes til, og kan godt taale Sammenligning med de indenlandske Anstalter; det er forhen bemærket, at hvert Barns Føde, Klæder og Underviisning beløber sig omtrent til 60 Rbd. aarlig; man seer altsaa tillige heraf, at Institutets Virksomhed i Mark, Have og Værksteder giver et aarligt Tilskud af omtrent 18 Rbd. til hvert Barns Underholdning, og det er vore ivrigste Bestræbelser, at

denne Sum Aar for Aar maatte forøges, Gjælden formindskes, og Institutets usikre Tilstand efterhaanden ophøre."

Af de tilføiede Regnings-Oversigter viser den 2den, som her anføres,

„Institutets Formuestilstand ved Slutningen af Aaret 1846.

Landeieendommen: Holsteinsminde,	
nemlig 2 Gaarde og 5 Huse, efter	
den første Istandsættelse	13,000 Rbd.
4 Bygninger, opførte 1840 til Institutets Brug	5,000 —
1 Dito opført 1844 til Kølleshuus, Tørv og Brændestuur etc	200 —
Tilbygning til Laden, Tærskemaskine etc. 1846	400 —
Befætning: 12 Heste, 32 Dvæghøveder, 20 Faar, Avlsredskaber, Inventarium, omtr.	4,300 —
Materialier og Forraad til Udsalg, i Huusholdningen, ved Landvæsen og Haandværker	4,000 —
Tilgodehavende omtrent	100 —
<hr/>	
Summa 27,000 Rbd.	

Gjæld.

Til Nationalbanken, 1ste Prioritet.	5,000 Rbd. = §.
Et Laan paa 2den Prioritet.	800 — = -
Et Laan, hvoraf Patronessen betaler Renten	1,350 — = -
Lehnsgreven har tilgode for Bygningsmaterialier, 1840	747 — 63 -